

ความเห็นส่วนต้น

ของ นายทวีเกียรติ มีนังกนิษฐ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๐/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ๑๙/๒๕๖๔

วันที่ ๑ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	ประธานสภาผู้แทนราษฎร	ผู้ร้อง
	นายสิริระ เจนจาคะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	ผู้ถูกฟ้อง

ประเด็นวินิจฉัย

สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกฟ้องสืบสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๗) ประกอบมาตรา ๑๙๕ (๑) หรือมี นับแต่เมื่อใด

ความเห็น

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ บัญญัติว่า “สมาชิกภาพของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสืบสุดลง เมื่อ ... (๗) กระทำการอันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๑๙๕ หรือ มาตรา ๑๙๕ ...” และมาตรา ๑๙๕ บัญญัติว่า “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาต้องไม่ ใช้สถานะหรือตัวแทนการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาพร่วมกับการทำการใด ๆ อันมีลักษณะ ที่เป็นการก้าวข้ามหรือแพร่ขยายเชิงเพื่อประโยชน์ของตนเอง ของผู้อื่น หรือของพรรคการเมือง ไม่ว่าโดย ทางตรงหรือทางอ้อมในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินงานในหน้าที่ประจำของ ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ กิจการที่รัฐถือหุ้นใหญ่ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ...”

สมาชิกรัฐสภาเมื่อสำเนาจหน้าที่หลักในการบัญญัติกฎหมาย และใช้การอภิประรายเพื่อควบคุม ตรวจสอบกลั่นกรองการทำงานของรัฐบาลนำโดยนายกรัฐมนตรีที่สถาปนาเป็นผู้คัดเลือกสรรมา ควบคุม การบริหารราชการแผ่นดิน พิจารณาจัดสรรงบประมาณโดยผ่านกลไกโดยรัฐสภา สมาชิกรัฐสภาไม่มี อำนาจหน้าที่ในการบริหารสั่งการข้าราชการซึ่งเป็นเรื่องของฝ่ายบริหารโดยตรง อย่างไรก็ตาม ในกรณี

ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้แทนปวงชน สมาชิกสภาพผู้แทนราชภูรย์อิมเม็บบาทในการซ่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประชาชน โดยอาจรับทราบปัญหาจากประชาชนโดยตรงหรืออาจจะลงไปในพื้นที่เพื่อรับฟังปัญหา รวบรวมข้อเท็จจริงต่าง ๆ แล้วนำมาตั้งกระทุกามในที่ประชุมสภาพผู้แทนราชภูรย์เพื่อให้ฝ่ายบริหารได้รับทราบและนำไปดำเนินการแก้ไขปัญหานั้นต่อไป หากเป็นเรื่องใหญ่และรัฐบาลไม่แก้ไขก็อภิปรายลงมติไม่ว่าวางใจให้รัฐบาลพั้นจากตำแหน่งไป

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาพผู้แทนราชภูรย์ นอกจากจะต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นพื้นฐานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมแล้ว รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ ยังได้บัญญัติให้สมาชิกสภาพผู้แทนราชภูรย์ต้องอยู่ภายใต้มาตราฐานทางจริยธรรมที่ต้องพึงรักษาเกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติอีกด้วย

กรณีตามคำร้องพิจารณาแล้วเห็นว่าบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ (๑) เป็นบทบัญญัติที่อยู่ในหมวด ๙ เรื่องการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ซึ่งได้กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันมิให้สมาชิกสภาพผู้แทนราชภูรย์หรือสมาชิกกุฎิสภาก ้าวถ่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยบัญญัติข้อห้ามมิให้ใช้ตำแหน่งสมาชิกสภาพผู้แทนราชภูรย์หรือสมาชิกกุฎิสภานเข้าไปก้าวถ่ายแทรกแซงระบบราชการในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการประจำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการเข้าไปมีส่วนร่วมในการใช้เงินงบประมาณหรือโครงการใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐ เพื่อผลประโยชน์ของตนเอง ของผู้อื่น หรือของพระคุณเมือง ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ย้ำให้เห็นถึงหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาพไม่มีหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินโดยสามารถอธิบายหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ (๑) ได้ดังนี้

(๑) สมาชิกสภาพผู้แทนราชภูรย์หรือสมาชิกกุฎิสภាត้องไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งการเป็นสมาชิกสภาพผู้แทนราชภูรย์หรือสมาชิกกุฎิสภาระทำการใด ๆ อันมีลักษณะที่เป็นการก้าวถ่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติราชการหรือการดำเนินงานในหน้าที่ประจำของข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ กิจการที่รัฐถือหุ้นใหญ่ หรือราชการส่วนท้องถิ่น

เห็นได้ว่าการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนดังกล่าว ต้องเป็นการใช้สถานะหรือตำแหน่ง สมาชิกสภาพผู้แทนราชภูรย์ หากเป็นการกระทำโดยไม่ได้ใช้สถานะหรือตำแหน่งดังกล่าวหรือมิได้ใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์มิชอบแล้ว ย่อมไม่เข้าเงื่อนไขตามบทบัญญัติดังกล่าว เช่น สมาชิกสภาพผู้แทนราชภูรย์กระทำความผิด แต่ใช้ตำแหน่งประจำตัวหรือการอ้างอางเอกสารคุ้มครองไม่ให้ตรวจควบคุมตัว ย่อมไม่ถือเป็นการก้าวถ่ายแทรกแซงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ (๑) การก้าวถ่ายหรือการแทรกแซง ต้องเป็นการก้าวถ่วงหรือแทรกเข้าไปในกิจการหน้าที่ของผู้อื่น อันมิใช่หน้าที่ของตนเอง หากเป็นการกระทำที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนย่อมไม่ถือเป็นการก้าวถ่ายหรือแทรกแซง และการก้าวถ่ายหรือแทรกแซงดังกล่าว ต้องเป็นการเข้าไปยุ่งเกี่ยวหรือแทรกเข้าไปเกี่ยวข้องในการปฏิบัติราชการหรือการดำเนินงานในหน้าที่

ประจำของข้าราชการฯ หรือเป็นการแทรกเข้าไปเมื่อธิพลดต่อการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวของข้าราชการทำให้การปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ให้รัฐมนตรี ปลัดกระทรวง หรืออธิบดีบรรจุแต่งตั้งหรือย้ายข้าราชการตามที่ตนต้องการ มิฉะนั้นจะอภิปรายให้เป็นคุณหรือโทษแก่บุคคลนั้นในรัฐสภา เป็นต้น ทั้งนี้ มีข้อสังเกตว่า แม้สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาเมื่ออำนาจหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ ก็หมายความแต่เพียงมีอำนาจตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนของราชการหรือไม่ แล้วน้ำไปแตลงหรืออภิปรายในสภาพเท่านั้น มิได้หมายความว่าจะสามารถเข้าไปสั่งการหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้แต่อย่างใด

(๒) การก้าวไถ่หรือการแทรกแซงดังกล่าวต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของตนเอง ของผู้อื่น หรือของพระคริมเมือง ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ส่วนประโยชน์ที่จะได้รับจากการก้าวไถ่หรือแทรกแซง นั้น อาจเป็นประโยชน์ในทางทรัพย์สิน เช่น เรียกร้องเงินทอง หรือประโยชน์อื่นใด ๆ ก็ได้ เช่น สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรใช้ตำแหน่งแทรกแซงการทำงานของเจ้าหน้าที่ในการที่ผู้อื่นเข้าประชุม งานของรัฐ บางกรณีได้บัญญัติห้ามไปถึงบุคคลที่ใกล้ชิด เช่น คู่สมรส หรือบุตร เป็นต้น

ทั้งนี้ การเร่งรัดตักเตือนให้เจ้าหน้าที่กระทำการอันชอบด้วยกฎหมายหรือหน้าที่ ไม่ใช่การข่มขู่ คุกคามหรือก้าวไถ่แทรกแซงและไม่มีความผิดฐานข่มขี้นใจเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๙ ด้วย

เมื่อข้อเท็จจริงในคดีฟังได้ว่า ในวันที่ ๑๙ - ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๒ นายสิริระ เจนจาคะ สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรผู้ถูกร้องและ控ะ รวม ๘ คน เดินทางลงไปในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต เนื่องจากมีเหตุร้องเรียนจากราษฎรที่ได้รับความเดือดร้อนจากการดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารชุดซึ่งตั้งอยู่บนที่ดินที่มีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓๑) เลขที่ ๑๙๖๓ หมู่ที่ ๒ ตำบลกะรน อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เพิกถอนและอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ระหว่างที่มีการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ผู้ก่อสร้างได้ทำการก่อสร้างโดยมิได้หยุด การก่อสร้างตามคำพิพากษาศาลม ซึ่งบทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดว่า เมื่อศาลมีคำพิพากษาแล้วถือว่าคำพิพากษามีผลผูกพันคู่ความ เมื่อศาลมีคำพิพากษาว่า น.ส. ๓ ก. ที่มีการก่อสร้างคงโฉมไม่เสื่อม ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ถือว่าคำพิพากษาของศาลมีผลผูกพันเจ้าของผู้ก่อสร้างคงโฉมไม่เสื่อม นอกจากนี้ การก่อสร้างดังกล่าวทำให้เกิด din ผลกระทบต่อความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง เมื่อผู้อยู่อาศัยข้างเคียงยื่นคำร้องเรียนต่อผู้ถูกร้องว่าการก่อสร้างดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายและเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง ผู้ถูกร้องในฐานะสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย ยอมสามารถเข้าตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำร้องดังกล่าว เพื่อเสนอต่อรัฐบาลเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชนได้ตามอำนาจหน้าที่ ดังนั้น การที่ผู้ถูกร้องเข้าไปตรวจสอบข้อเท็จจริงในพื้นที่

จึงสามารถกระทำได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๔ ถือเป็นกรณีที่ผู้ถูกร้องใช้สิทธิในการขอรับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของเทศบาลตำบลลักษณซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ และเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ต่อเทศบาลตำบลลักษณตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ ตลอดจนตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของเทศบาลตำบลลักษณตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยได้มีการพูดจากับพันตำรวจโท ประเทืองฯ นายกเทศมนตรี และผู้บริหารเทศบาลตำบลลักษณ โดยการกระทำการคำกล่าวอ้างมีสองการกระทำ ได้แก่

๑. กรณีเมจัดกำลังเจ้าหน้าที่สำรวจดูแลความปลอดภัยผู้ถูกร้องและความนี้ การจัดกำลังดูแล เป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่ต้องเข้ามาดูแลรักษาความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยตามปกติอยู่แล้วจึงไม่มี การก้าวถ่ายแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ประจำของข้าราชการ

๒. การกระทำการณีที่ผู้ถูกร้องพูดจาโดยใช้ถ้อยคำและมีพฤติกรรมที่แสดงออกต่อพันตำรวจโท ประเทืองฯ เกี่ยวกับการไม่ดำเนินการจับกุมดำเนินคดีกรณีที่พบทึ่นการก่อสร้างที่ผิดกฎหมายตาม คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งจะต้องงดการก่อสร้างไว้ก่อนนี้ เห็นว่า การกระทำการดังกล่าวของ ผู้ถูกร้องเป็นเพียงการแสดงพฤติกรรมและใช้ถ้อยคำที่แสดงว่าไม่เห็นด้วยกับการปฏิบัติหน้าที่ของ พันตำรวจโท ประเทืองฯ ในฐานะเจ้าหน้าที่สำรวจสถานีตำรวจนครรภร

สำหรับการกระทำการณีที่ผู้ถูกร้องพูดจาต่อนายกเทศมนตรีและผู้บริหารเทศบาลตำบลลักษณ ก็เป็น เพียงการใช้ถ้อยคำที่มีลักษณะเป็นการสอบถามข้อมูลและรับฟังคำชี้แจงเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง ตามกฎหมาย เพราะคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นผูกพันคู่ความตามกฎหมายแล้ว ผู้ก่อสร้าง ค่อนโดยมีเนียมจะต้องหยุดก่อสร้างเพื่อรอคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด เทศบาลตำบลลักษณซึ่งเป็น เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการอนุญาตให้มีการก่อสร้างจะต้องมีคำสั่งให้ระงับการก่อสร้างไว้ ก่อน เนื่องจากเมื่อศาลมีคำพิพากษาแล้ว ถือว่าการก่อสร้างดังกล่าวต่อไปไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกร้อง ในฐานะสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรที่เข้าตรวจสอบข้อเท็จจริงยื่นมีอำนาจหน้าที่ที่จะรับฟังคำชี้แจงจาก เทศบาลตำบลลักษณได้ ไม่ใช่เป็นการใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ส่วนกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าผู้ถูกร้องแสดงพฤติกรรมไม่เป็นกลางโดยการชี้นำว่าเจ้าของ ค่อนโดยมีเนียมได้กระทำความผิดนั้น เมื่อมีข้อเท็จจริงว่าศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาแล้วว่าการ ก่อสร้างค่อนโดยมีเนียมบนที่ดินดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่ผู้ถูกร้องนำผลของคำพิพากษาของ ศาลปกครองชั้นต้นและข้อเท็จจริงที่มีการร้องเรียนมาสอบทานนายกเทศมนตรีและผู้บริหารเทศบาลตำบล ลักษณจึงเป็นการนำข้อเท็จจริงที่มีอยู่มาพูดกับนายกเทศมนตรีและผู้บริหารเทศบาลตำบลลักษณจึงมิใช่เป็น การวางแผนหรือชี้นำว่าเจ้าของค่อนโดยมีเนียมกระทำความผิดตามคำร้องของผู้ร้อง การเข้าไป ตรวจสอบของผู้ถูกร้องตามที่ได้รับการร้องเรียนนี้ ผู้ถูกร้องมิได้มีส่วนได้เสียกับราษฎรที่มาร้องเรียนแต่ อย่างใดและมิได้อื้อประโยชน์ให้กับตนเองหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือได้รับผลประโยชน์จากฝ่ายใดฝ่าย

หนึ่ง การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกร้องตามที่กล่าวมาข้างต้น เป็นแต่เพียงการเสนอแนะแก่พันตำรวจโท ประเทืองฯ นายกเทศมนตรี และผู้บริหารเทศบาลตำบลลักษณ์ ให้เคร่งครัดปฏิบัติราชการหรือการดำเนินงานในหน้าที่ประจำของตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือให้กระทำการโดยชอบด้วยหน้าที่ย่อมไม่เป็นการกระทำที่มิชอบแต่อย่างใด จึงยังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกร้องใช้สถานะหรือตำแหน่งการเป็นสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรก้าวกระียหรือแทรกแซง เพื่อประโยชน์ของตนเอง ของผู้อื่น หรือของพรครการเมือง ใน การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินงานในหน้าที่ประจำของพันตำรวจโท ประเทืองฯ นายกเทศมนตรี และผู้บริหารเทศบาลตำบลลักษณ์ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๕ (๑)

อย่างไรก็ตี พฤติกรรมของผู้ถูกร้องในการแสดงท่าทางและการใช้ถ้อยคำต่อพันตำรวจโท ประเทืองฯ นายกเทศมนตรี และผู้บริหารเทศบาลตำบลลักษณ์ หากบุคคลใดเห็นว่ามีความไม่เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นการใช้กริยาหรือวาจาไม่สุภาพ ช่มชู่ จนอาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติ ศักดิ์ศรีหรือต่อสถานะหรือตำแหน่งของสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรตามข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๒ และข้อ ๓๓ หรือไม่ประการใดบุคคลนั้นย่อมดำเนินการตามที่รัฐธรรมนูญ กฎหมาย ข้อบังคับ และมาตรฐานทางจริยธรรมที่กำหนดไว้ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า สมาชิกภาพของสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้อง ไม่สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๑) ประกอบมาตรา ๑๙๕ (๑)

(นายทวีเกียรติ มีนະกนิษฐ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ